

Cilvēku glābēju ikdiena: Līvānu ugunsdzēsēju glābēju komandiera stāsts

Līvānu daļas komandieris Vladimirs Andrejevs

Gunda Katrīna Vovere

Vladimirs Andrejevs ir Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Latgales reģiona pārvaldes Līvānu daļas komandieris. Šajā profesijā strādā jau 21 gadu, tāpēc var droši teikt, ka pieredze dienestā ir ar kaudzīti. Braucot uz depo, mani nepameta satraukums – tomēr jādomā pie nopietniem cilvēkiem, kuri glābj dzīvības. Bet mani sagaidīja laipnu un smaidīgu puīšu komanda, V. Andrejevs pastāstīja par savām darba gaitām, par ugunsdzēsēja glābēja profilu un dalījās ar to, ko vēlētos, lai sabiedrība liktu aiz auss. Pēc tam visa maiņa laipni iepazīstināja mani ar savām mājīgajām telpām un ekipējumu. Ekskursijas laikā man pamūk mulķīgs jautājums – cik minūtēs no izsaukuma brīža esat gatavi izbraukt uz notikuma vietu? Un atbilde atskan smeļot – 90 sekundēs, bet mūsu rekords ir 36 sekundes!

Profesijas izvēle un darba pieredze

Vladimira Andrejeva karjera sākās Rīgā, un šodien viņš var lepoties ar to, ka viņam ir trīs augstākās izglītības, kuras ieguvis septiņu gadu laikā – Ugunsdrošības un civilās aizsardzības koledža iegūta 1. līmeņa augstākā izglītība, pēc tam kļuvis par ugunsdrošības un civilās aizsardzības inženieri un ieguvis darba aizsardzības maģistra grādu. Bērībā gribējās kļūt par policistu, pieaugot bija domājis nākotnes profesiju saistīt ar militāro sfēru, ko apguva Jaunaglonas arodividusskolā profesijā zemessargs–remontat-slēdznieks, tomēr izmācījies un kļuvis par ugunsdzēsēju glābēju. «Pēc arodividusskolas pabeigšanas es iestājos Ugunsdrošības un civilās aizsardzības koledžā. Lai varētu sākt pildīt darba pienākumus, vajadzēja nokārtot sākotnējo apmācību kursu. Man vienmēr ir patikusi disciplīna un formas tērpi, tāpēc profesija, kuru izvēlētos, jebkurā gadījumā būtu bijusi vienā vai otrā dienestā. Nolēmu pamēģināt kļūt par ugunsdzēsēju glābēju, jo, tikai pamēģinot, var zināt, tas ir tavs vai nav. Tālāk turpināju koledža apgūt ugunsdzēsēja glābēja profesiju, lai iegūtu virsnieka pakāpi. Nu jau dienestā esmu aizvadījis 21 gadu – kā ugunsdzēsējs glābējs, kurš brauc uz izsaukumiem strādāju aptuveni trīs gadus Rīgā, pēc tam līdz 2012. gadam strādāju Preiļos par vada komandieri. Pildot šos darba pienākumus, man bija vairāk saskarsmes ar cilvēkiem notikuma vietās, protams, arī dzēšanas darbi apmēram deviņu gadu garumā. Tad es atnācu strādāt uz Līvāniem, iepriekš tas bija postenis, šobrīd tā ir daļa, jo tika palielinātas štata vietas.»

Savu pirmo darba dienu V. Andrejevs atceras ļoti labi. Viņu pārziņā bija Ķengaraga rajons Rīgā: «Atceros, ka manā pirmajā darba dienā bija daudz izsaukumu. Lielākoties tie bija ugunsgrēki. Pirmajā izsaukumā, kurā man bija jādomā, dega dārza mājiņa.»

Runājot par atgadījumiem, kas visspilgtāk palikuši atmiņā, nav iespējams nosaukt tikai vienu, jo ilgajā darba stāžā to ir bijis tik daudz. «Visspilgtāk atmiņā iesēžas tādi nopietni gadījumi, kur ir paaugstinātas bīstamības ugunsgrēki, piemēram ražošanas ēkas. Atceros kā 2009. gadā dzēsām smago automašīnu, kurai bija pilna krava ar kosmētikas precēm, kuras bija viegli uzliesmojošas. Vissvarīgākie notikumi ir tie, kuros jāglābj cilvēku dzīvības, piemēram, kad deg dzīvojamās mājas, dzīvokļi. Grūti aizmirst izsaukumus uz ceļu satiksmes negadījumiem, kuros cilvēki ir iespiesti automašīnās.»

V. Andrejevs stāsta, ka, pildot darba pienākumus, viņš neizjūt bailes, savas sajūtas vairāk raksturotu kā uztraukumu un adrenalīnu, skaidro, ja ir bailes, tad cilvēks bēg, bet ugunsdzēsējs glābējs iet uz notikuma vietu. Turklāt ugunsdzēsējam glābējam ir aprīkojums, zināšanas un individuālie aizsardzības līdzekļi, kas glābēju maksimāli pasargā no briesmām.

V. Andrejevs atklāj, ka vienīgās grūtības, ar ko sastopas savā darbā, ir saistītas ar laika apstākļiem, kuri var apgrūtināt pildīt darba pienākumus. Piemēram, ziemas laikā, kad liels sals un bieža sniega kārtā, ir grūti paņemt ūdeni lauku reģionos. Tāpat arī min sliktus piebraucamos ceļus, kuros ir grūti izbraukt ar viņu smago tehniku.

Lai sagatavotos psiholoģiski un fiziski sarežģītiem izsaukumiem, galvenā atslēga ir *pieredze un zināšanas*. Ugunsdzēsējam glābējam ar muskuļiem vien nepietiek, lai pildītu darba pienākumus. Lai sevi attīstītu arī morāli un psiholoģiski, ir dažādas apmācības un literatūra, kas jālasa. Pēc smagiem izsaukumiem viņiem ir pieejams gan psihologa atbalsts, gan, kā atklāj V. Andrejevs, kolēģi savā starpā izrunājas un uzmundrina viens otru.

«Šajā darbā mana lielākā motivācija ir tas, ka tas ir prestižs darbs ar stabilitāti, gods kalpot Latvijai un palīdzēt cilvēkiem nelaimē.»

Ugunsdzēsēja glābēja profils

V. Andrejevs stāsta, ka ugunsdzēsēja glābēja darba ritms ir ļoti dažāds, taču katrai dežūrmaiņai ir sastādīts nodarbbu plāns un veicamie uzdevumi. «Saspringti kļūst tad, kad ir izsaukumi uz notikumiem. Kad ir jāglābj cilvēku dzīvības, tas prasa ļoti lielu koncentrēšanās spēju, jābūt ātriem un izveicīgiem. Bet tajā pašā laikā ir ļoti jādama līdzi.» Šobrīd ugunsdzēsējiem glābējiem ir iespēja strādāt ar summēto darba laiku dežūrmaiņā un, protams, nodrošinot to, ka ugunsdzēsēji ir gatavi darbam 24 stundas diennaktī, septiņas dienas nedēļā.

«Man kā Līvānu daļas komandierim darba laiks ir no pirmdienas līdz piektdienai plkst. 8.00–16.30. Manos darba pienākumos ietilpst plānot, kontrolēt darba izpildi, nodrošināt daļas darbu, sastādīt darba grafikus un nodrošināt atvaļinājumus, atbildēt par visu personālu, dokumentāciju un kārtību, ir ļoti daudz normatīvo aktu, kas jālasa. Man kopumā patīk šāda ikdiena, lai gan man patīk arī izbraukt uz izsaukumiem.»

Ugunsdzēsējiem glābējiem ir iespējas kāpt pa karjeras kāpnēm un pilnveidoties. To iespējams darīt, gan krājot darba pieredzi, gan izglītojoties. «Karjeras sākumā tu esi ugunsdzēsējs glābējs, tev ir iespēja nokārtot ugunsgrēku dzēšanas, glābšanas darba atļauju, jāapgūst mēneša kurss «Vadības zinības» un vari kļūt par vada komandiera vietnieku. Dienesta pakāpes iet no kaprāļa līdz virsnieka vietnieka pakāpei un, iestājoties Ugunsdrošības un civilās aizsardzības koledžā, pabeidzot, kļūstot par virsnieku, no leitnanta līdz ģenerāļa pakāpei.»

Lai kļūtu par ugunsdzēsēju glābēju, pēc V. Andrejeva domām, jābūt augstai atbildības sajūtai, drosmīgam, jāgrib ik dienas pildīt dažādus izaicinājumus, jo divu vienādu maiņu principā nav, jābūt laipnam, korektam, izpalīdzīgam.

Sabiedrībai jāzina

Sabiedrībai V. Andrejevs vēlas pateikt:

«Es vēlētos, lai sabiedrība saprastu to, ka mēs strādājam pēc vislabākās sirdsapziņas un, saņemot jebkuru izsaukumu, darām visu, kas mūsu spēkos un varā, lai nokļūtu pie jums pēc iespējas ātrāk. Mūsu ekipējums un tehnika seko līdzi laikam un, attīstoties mūsdienu tehnoloģijām, attīstās arī mūsu iespējas. Līvānos šobrīd tiek celts katastrofu pārvaldības centrs, kurā vienuviet būs arī citi dienesti, un tas noteikti nāks par labu visai sabiedrībai. Vēl es vēlos atgādināt to, cik svarīgi ir mājās uzstādīt dūmu detektorus – tie glābj dzīvības! Tāpat arī vēlos uzsvērt to, ka nepietiek ar to, ka detektoru vienreiz uzstāda un aizmirst, tiem ir jāveic apkope, jāmaina baterijas, jānotīra putekļi. Ir arī tāda tālruna aplikācija jeb lietotne «112 Latvija», kuru iesaku lejupielādēt savos telefonos visiem iedzīvotājiem. Caur šo aplikāciju var sazināties ar glābšanas dienestiem ar īsziņu palīdzību, kas īpaši noderīgi ir cilvēkiem ar runas vai dzirdes traucējumiem. Tāpat šī aplikācija palīdz dienestam noteikt notikuma vietas koordinātes, lai glābēji var ātrāk un precīzāk nokļūt, kur nepieciešams. Tas ir ļoti noderīgi, ja cilvēks ir apmaldījies mežā vai ciemojas svešā vietā, bet nepieciešama operatīvo dienestu palīdzība. Tāpat arī šī aplikācija ziņo par dažādām bīstamām dabas katastrofām un citām ārkārtējām situācijām, kuras var notikt.»

Ieteikums jaunažiem ugunsdzēsējiem glābējiem

V. Andrejevs jaunajiem un topošajiem ugunsdzēsējiem glābējiem atgādina, ka šis darbs prasa ļoti lielu atbildību un šajā profesijā ik dienas nākas saskarties ar dažādiem riskiem. Ugunsdzēsējiem glābējiem, neskatot fizisko izturību, nepieciešama arī morālā noturība, jo jāsasargas ar dažādiem skatiem. Tāpat arī izglītošanās nekad nebeidzas, jo visu laiku nākas apgūt jaunu tehniku un daudz ko citu. Ugunsdzēsēju glābēju darbs nav tikai fiziska izturība un muskuļi, ugunsdzēsējiem ir labi jāzina ķīmija un dažādu vielu reakcija, jāzina fizika, termodinamika, matemātika – jāaprēķina kaut vai tas, cik daudz ūdens tev pietiks mašīnā, ūdens caurplūde caur šļūtenēm, jābūt loģiskai domāšanai, jānāk modulēt galvā, jāprot prognozēt situācijas un daudz ko citu.■

Ugunsdzēsējs glābējs Jānis Mičuls nodemonstrē, cik ātri spēj būt gatavs izsaukumam – burtiski dažas sekundes – un gatavs

Viena no Līvānu daļas automašīnām, V. Andrejevs izrāda visu ekipējumu, kas tajā atrodas

Manas ciemošanās dienas maiņa – (no kreisās) Vladislavs Rečs, Jānis Mičuls, Valērijs Karvelis, Vladimirs Andrejevs, Andrejs Mironovs, Valdis Grebežs un Artjoms Poplavskis

«Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem». «Par projekta raksta «Cilvēku glābēju ikdiena: Līvānu ugunsdzēsēju glābēju komandiera stāsts» saturu atbild SIA «Vietējā»».

MAF
Mediju atbalsta fonds